

права, що обумовлено інтернаціональним характером інформаційного простору, а також поєднанням методів субординації і координації у взаємодії суб'єктів [2, с. 16].

Ми переконані, що впровадження подібної системи дозволить досягти консенсусу між різновекторними інтересами суб'єктів правових відносин, сприяти ліквідації чи заповненню правових прогалів, а також оперативному вирішенню конфліктів між учасниками такого виду суспільної взаємодії.

Держава – це складна соціально-політична система, в межах якої право являє собою специфічний інформаційний інструмент, за допомогою якого до індивідуальних і колективних суб'єктів доводяться відомості про правові приписи, що містять правила загальнозначущої поведінки, а також про умови і можливі наслідки реалізації цих правил. Управління системою та інформаційний обмін, що здійснюється за допомогою правового регулювання, є явищами взаємообумовленими. Якщо в системі відсутня інформація, в ній не може бути й управління, а за відсутності управління втрачає сенс сама інформація. У такому, функціональному, розумінні механізм правового регулювання являє собою складну інформаційно-комунікативну систему, в якій за допомогою інформаційного обміну здійснюється вплив на правосвідомість і правову поведінку суб'єктів юридично значимих відносин.

Література

1. Куракін О.М. Механізм правового регулювання у сучасному вимірі: теоретико-правова модель : монографія / О.М. Куракін. – Харків : Націон. університет внутрішніх справ, 2016. – 460 с.
2. Азизов Р.Ф. Правовое регулирование: информационный аспект : автореф. дис. ... к.ю.н. – СПб., 2007. – 21 с.

Куркуріна Вікторія Іванівна
студентка юридичного факультету

*Науковий керівник –
доктор історичних наук, доцент **Маргулов А.Х.**
професор кафедри соціально-гуманітарних
дисциплін юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

РЕВОЛЮЦІЯ ГІДНОСТІ ЯК ІНДИКАТОР УКРАЇНСЬКОЇ МЕНТАЛЬНОСТІ

Події, які відбулися у 2013 р. і тривають дотепер, змусили сколихнутись весь світ. Цей період для України та українців носить доленосний характер. Суспільство йшло до цього поступово, проте панування олігархату та

зростання корумпованості в одну мить знищило терпіння народу. Революція дала поштовх уперед, змінила країну в кращу сторону? Ні, тому що великим є перелік негативних факторів, як-то війна на Сході, корупція серед урядовців, утискання свободи слова, які не дають змоги назвати Україну незалежною, демократичною державою. Тому ця проблема є актуальною на цей час, адже для руйнації радянської ментальності в країні слід пройти довгий та тернистий шлях.

Метою нашого дослідження є визначення сукупності взаємопов'язаних факторів, які призвели до соціального вибуху на докорінної зміни ментальних орієнтацій українців у XXI столітті.

Революція гідності увійшла в історію як трагіко-героїчний феномен. Сколихнувши світ цією подією, багато науковців, не тільки вітчизняних (А. Колодій, Н. Наливайко, В. Гриневич), а й закордонних (Е. Сміт, Е. Вілсон), вдалися до розгляду цього феномену.

Ця кровопролитна подія почалась зі страйку студентів, які вимагали підписання Угоди Президентом України у Вільносі. Як зазначають деякі ЗМІ, партія Регіонів сама організувала цей «майдан» задля зниження суспільної напруги, яка панувала після зриву угоди. Після підпису угоди 29 листопада 2013 р. «майдан» став не потрібний, тому його вирішила розпустити, проте не всі протестанти вирішили розійтись, тож у Києві на площі Незалежності з'являється новий «майдан».

Масові жертви, побоїща та страйки під час Революції гідності перевертають уяву про легітимність влади, демократію та історію суспільства взагалі. Згадаймо одного із членів діаспори А. Лозинського, який був свідком майдану: «Насправді, як з'ясувалося, це революція за людську та національну гідність. Це слово повторювалося знову і знову. Ймовірно, що для різних верств українського суспільства і, можливо, навіть індивідуума це означає щось своє. Гідність означає жити як європеєць. Це означає позбавитися від російського гноблення. Для декого це може навіть означати не бути представленим в очах світу колишнім засудженим. Слова «Зека геть!» часто звучать по цілому Майдані. Та, найголовніше, це про національну гордість. Місце мітингів, як усе місто Київ, покрите синьо-жовтими українськими прапорами. Майже кожен виступ закінчується словами «Слава Україні!» з відповіддю аудиторії «Героям Слава!» три рази» [1].

Народ боровся за правду, справедливість, честь та гідність своєї нації. Український народ був завжди незламний і дуже справедливим, тому, не боячись смерті, йшов здобувати правду.

Під час угамування майдану, вибору нового президента України, підписання Угоди про асоціацію з ЄС починається найстрашніше: анексія Криму, війна на Сході, що призводить до кризи в державі.

Суспільство не зверталось до історії, мабуть тому повторюється траєкторія проблем XX, XIX, XVII століть. Суспільство не виокремлює ті проблеми, які вже повторювалися в усіх тих війнах, заколотах, страйках. Так, націо-

нальний дух, гідність, свобода та правота відродилась знов, як у часи козацтва, національної війни, проголошення республіки УНР, проте це нас повинно вчити, щоб у майбутньому не опинитись у схожих соціальних катаклізмах.

Якщо звернутися до філософії, то можемо зрозуміти, що життя і події повертаються немов за спіраллю, і з кожним разом на все вищому рівні. Підняти країну з колін дуже важко, тому що за для цього потрібні докорінні зміни у площині не лише геополітичного вектору, а, найголовніше, внутрішньоментальних орієнтацій. Відмова від старих радянських практик життя та розбудова національно-традиційних є запорукою майбутнього шляху до здобуття реального державного суверенітету.

Література

1. Лозинський Аскольд С. Революція гідності // Український погляд. – 20 грудня 2013, Нью-Йорк [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukrpohliad.org/blogs/revolyutsiya-gidnosti.html>.
2. Грабовська І. Єврореволюція як Революція Гідності в контексті цивілізаційної проблематики / І. Грабовська // Філософська думка. – 2014. – № 6. – С. 39-45 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Philos_2014_6_5.
3. Харечко І.З. Націєтворчий вимір Революції Гідності / І.З. Харечко // Політикус. – 2016. – Вип. 2. – С. 133-135 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/polit_2016_2_29.

Лук'яненко Тетяна Володимирівна

студентка 5-го курсу
факультету заочного навчання
цивільних осіб ННІ ПОЗН

*Науковий керівник –
кандидат педагогічних наук, доцент **Маркіна Л.Л.**,
доцент кафедри соціально-гуманітарних
дисциплін юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

РОЛЬ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У РОЗБУДОВІ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

Формувати правову демократичну державу можна лише на основі розвинутого громадянського суспільства. Таке суспільство може розвивати й розбудовувати правову державу та захищати права своїх громадян. Саме через громадянське суспільство розвивалась більшість держав Західної Європи і США.

Громадянське суспільство – це система самостійних і незалежних від держави громадських інститутів і відносин, що створюють умови для реалі-